

EEN WOORD VOORAF.

Evenals voor het *Idioticon* met het *Aanhangsel*, werd ook hier het materiaal voor het grootste gedeelte verzameld in Antwerpen (stad) en omgeving en in de kantons Brecht en Zandhoven. Toch hebben we de overige gewesten der provincie niet geheel braak laten liggen ; en, naar ons beste vermogen, ook den woordenschat van het Mechelsche, Klein-Brabant, de Rupelstreek, de Polders en de Ooster- en Zuiderkempen opgeteekend. Men zal nochtans licht begrijpen, dat het niet opgaat in een *algemeen* Antwerpsch *Idioticon* al de eigenaardigheden en schakeeringen, zoo in klank- en vormleer als in woordenschat, van de verschillende onderdialekten bij elkaar te brengen en te verklaren : daartoe is het te onderzoeken gebied *al te uitgestrekt* en de gewestelijke verschillen te groot ; en zouden er voor elke streek afzonderlijke *Idiotica* dienen samengesteld te worden.

Met het oog op de *taalgeographie*, teekenen we zooveel doenlijk de plaats of het gewest aan, waartoe een woord behoort. Als deze aanduiding ontbreekt, dan bedoelen we daarmede dat de opgegeven uitdrukking, naar onze meening, ofwel algemeen Antwerpsch, ofwel Westerkempisch is.

In het *Woordenboek der Nederlandsche Taal* van DE VRIES en TE WINKEL en in VAN DALE'S *Groot Woordenboek der Nederlandsche Taal* komen een aantal woorden en uitdrukkingen voor, die er als *Zuidnederlandsch* worden bestempeld, maar in de Antwerpsche dialecten onbekend zijn. Met deze wordt natuurlijk geen rekening gehouden.

Ten slotte betuigen we onzen oprechten dank aan onze medewerkers, inz. aan Dr. J. GOOSSENAERTS te Gent, voor zijn talrijke addenda van woorden en uitdrukkingen met betrekking tot het landbouwbedrijf ; aan den Eerw. Heer SENDEN, bestuurder van het Sint-Norbertusgesticht te Antwerpen, die ons een lijstje volksnamen van insecten met hun wetenschappelijke benamingen mededeelde ; aan den Eerw. Heer SEGERS, onderpastoor te Vosselaar, voor vogelnamen ; aan den heer G. SCHMOOK, letterkundige te Antwerpen, voor de toezending van volksche termen en uitdrukkingen, ontleend aan het diamant- en het havenbedrijf en andere vakken ; aan den heer L. BEIRENS te Hoboken, voor benamingen bij de lijnvisschers in gebruik ; en aan den heer L. MAEREVOET, regent te Mariekerke, voor een lijst vakwoorden, bij de Scheldevischers in zwang.

DE SCHRIJVER.

INLEIDING.

A. — VOCALISME.

Ten gerieve van de gebruikers van dit BIJVOEGSEL, herhalen we hier enkele voorname regels over het vocalisme in het Antwerpsch dialect. (Men zie overigens ons *Idioticon*, 1e deel, bl. 1 vlg.).

I. HET VERLENGEN VAN KORTE KLINKERS.

Het verlengen van de korte *a* is algemeen vóór *r*, als deze medeklinker de lettergreep sluit: *kaar* (kar), *scharən* (scharren), *staar* (star), *tarən* (tarnen, tornen).

Te Antwerpen ook vóór *r*, gevolgd door een anderen medeklinker: *darəm* (darm), *warəm* (warm) *aart* (hart en hard).

Ingelijks in de woorden, waarin het Nederlandsch *e* heeft. Zoo hoort men te Antwerpen en agglomeratie *daartien* (dertien), *daartach* (dertig), *warəkə* (werken), *scharəp* (scherp), *scharəj* (scherf).

De verlenging van den korten klinker vóór *n* + dentaal heeft niet alleen plaats vóór *a*, maar ook vóór *o* en, in mindere mate vóór *e*. Dit verschijnsel is vooral waar te nemen in het westelijk, noordelijk en noordoostelijk gedeelte der provincie: *hoond* (hond), *spoons* (spons), *kloont* (klont); — *ceent* (cent), *veenstər* (venster), *meens* (mensch).

In sommige streken der Kempen, inz. in 't Noorden en 't Noord-oosten worden *a* en soms *e* verlengd vóór *nk*: *baank* (bank), *bə-daankən* (bedanken), *plaank* (plank), *deenkən* (denken).

II. UITSPRAAK DER KLANKEN.

ENKELE KLINKERS.

1. De lange *a* is bijna overal een klank tusschen *a* en *o* (meer naar de *o* dan naar de *a* zweemende); alleen te Mechelen en in de omgeving dezer stad wordt zij als Ned. *a* uitgesproken.

In een gedeelte der Zuiderkempen, o.a. te Herselt en te Westmeerbeek, klinkt zij als de Fr. *eu* in *fleur* (œ). *Vader*, *tafel*, b.v. worden er *vædər*, *tæfəl* uitgesproken.

De *a* 1° voor *r* als slotmedeklinker; 2° voor *n* + dentaal; 3° vóór *n* + *k*; 4° vóór *ch* + *t* klinkt in den regel als Ned. *a*:

VIII

kaar, scharən, tarən ; — *daansən, waandələn, kaant* ¹⁾ ; — *baank, bedaankən* (niet algemeen) ; — *jaacht, vraacht, paachtər*, enz. (N. en N.W. der provincie).

2. De korte heldere *e* is niet de Nederlandsche, maar de Fransche in *ces* (*èe*). Waar zij uitzonderlijk den klank der Nederlandsche *e* heeft, wordt zij door *ä* of *è* voorgesteld.

3. *I* is niet de Nederlandsche *i*, maar dezelfde als de Duitsche in *List* en de Fransche in *griffe* (Ndl. *īē*).

4. *Ie*, in tegenstelling met de Nederlandsche uitspraak, is steeds lang (*iē*), behalve in sommige woorden en in de gevallen, waarin de wet der klankverkorting zich doet gelden.

5. De korte *u* is niet de Nederlandsche, maar de Fransche in *lune* en de Hoogduitsche *ü* in *küssen* (Ndl. *ūū*).

6. *Oe* in tegenstelling met de Nederlandsche uitspraak, wordt in den regel lang uitgesproken (*ōē*), tenzij in een aantal woorden en in woorden en woordvormen, waarin de klankverkorting geldt.

7. In 't Z.-O. der Kempen, o.a. te Arendonk, Vorst, Eindhout, Tongerlo, enz. komt achter de lange klinkers *ao*, zachtl. en zware *e*, zachtl. *o* en *eu*, onder den invloed der onmiddellijk er op volgende *r*, 't zij dat deze consonnant uitgesproken wordt, 't zij dat hij slaapt, een toonlooze *e* : *aoər* (aar), *haoər* (haar), *kaot* (kaart), *schoəs* (schaars, scheermes) ; — *wəər* (weder), *pəər* (peer), *pəərəl* (perel, parel), *wəət* (weerd, waard), *pəət* (peerd, paard) ; — *voər* (voor), *doərən* (doorn), *poət* (poort), *schoəs* (schoors) ; — *deuər* (deur), *scheuərən* (scheuren), zij *leuət* (leurt), gij *keuət* (keurt).

Bij *ie*, *u* en *oe* heeft zulks geen plaats.

Men zegt dus *bier, schuur, boer*.

Zie verder ons *Idioticon*, bl. 2-17 : KLANKLEER.

TWEEKLANKEN.

TABELLARISCH OVERZICHT.

ai : als in 't Ned. ;

aai = *ao* van *vaodər* + *əj* ;

= *ao* van *vaodər* + *ə*,

au = Ned. *a* van *baan*,

= Ned. *a* van *baan* + *w* ;

---

(1) Niet in het dialect van de stad Antwerpen en de Antwerpsche agglomeratie, waarin een neusklank, ongeveer overeenstemmend met Fr. nasal in *fin, serein, main* te hooren is. Hetzelfde verschijnsel is waar te nemen o.a. in het Brasschaatsch en het Wijnegemsch en zelfs in het Turnhoutsch.

- Scherpl. ə = *ie* van *zīel* + ə ,
 = *e* van *steel* + Ned. *e* van *pen* (ä),
 = korte *o* van *bol* (voorafgegaan door *j*) ;
- eeu* = *ie* van *zīel* + əw ;
- ei* = Ned. *ei*,
 = Ned. *a* van *baan* + ə ,
 = *a* + *j*,
 = Ned. *aai*
 = Ned. *a* van *baan* ;
- ij* : als *ei*,
 = Fr. *è* van *père* ;
- Scherpl. *o* = *ōē* van *stoēl* + ə ,
 = *eu* van *beul* + ə ,
 = *u* van *zuur* + ə ,
 = *ö* van Hgd. *Wörter* ;
- ooi* = *oe* + ə ,
 = Ned. *oei* ;
- oei* : als in 't Ned.,
 = *o* van *bol* + *j*,
 = *eu* van Fr. *fleur* + *j*,
 = Ned. *ui* van *bui* ;
- ou* : als in 't Ned.,
 = *a* van *bak* + *w*,
 = Ned. *a* van *baan*,
 = Ned. *aaui*,
 = Fr. *è* van *père* + ə ,
- ui* = Ned. *ui* van *muis*,
 = Ned. *ui* van *bui*,
 = Ned. *ooi*,
 = *o* van *school* + ə ,
 = *o* van *bol* + *j*,
 = Ned. *ou* + ə ,
 = Fr. *o* van *rose*.

Zie voor de gewestelijke uitspraak dier klanken ons *Idioticon* : KLANKLEER, en verder ons *Bijvoegsel* op de alphabetische plaats. Voor de *klankverwisselingen* en den *umlaut* raadplege men insgelijks de KLANKLEER (*Idioticon*, bl. 2-17).

B. — SPRAAKKUNST.

Zelfstandige naamwoorden.

MEERVOUD.

Zie *Idioticon*, blz. 51. Bij te voegen : *kijnder* (kinderen) (Kemp.), *raaier* (raderen).

Sommige znw. hebben in 't Z. der Kempen in plaats van *er*, den dubbelen meervoudsvorm *ers* (vgl. *kinders*, *runders*). Zulke zijn *houters* en *kotters*.

COLLECTIEVEN OF VERZAMELNAMEN.

Ettelijke znw., die in de algemeene taal enkel als voorwerpsnamen voorkomen, worden in mijn dialect collectief gebruikt. Zulke zijn : *ajuin*, *appel*, *beet* (beetwortels), *bloem* (bloesems), *bot* (vruchtknoppen), *haas*, *leeuwerk* (leeuweriken), *maai* (maden, wormen), *memel* (molm en bladluizen), *mutsaard*, *pijpeling* (een vogel), *steen*, e.a. *Onzen ajuin groeit nie. Daar is dees jaar weinig appel. Ik hem m'nen beet al geplant. De bloem van de kerzeboomen is bevrozen. De fruitboomen staan vol bot. De jager hee' veul haas geschoten. Daar is nie' veul leeuwerk van 't jaar. De maai is aan de koolen. Dat hout zit vol memel. De memel is aan de roozen. Is de mutsaard al gebonnen? Ik hem veul pijpeling gevangen. De steen is geweldig dier*, enz.

EIGEN PERSOONSNAMEN ALS GEMEENE ZELFST. NAAMWOORDEN GEBEZIGD.

Vrouwelijke eigennamen worden als gemeene zelfst. naamw. gebruikt, meest in minachtenden zin. Zulke zijn *griet*, *liezebet*, *maddeleen* (*magdeleen*), *marjan*, *saar* (*Sara*), *soos* (*Francisca*), *trees*, *trien*, *zjo* (*Johanna*).

Ook sommige mannelijke, zooals *jan*, *piet*, *seppen* (*Jozef*), *sjarel* (*Karel*), *tist*.

LIDWOORD.

HET LIDWOORD VÓÓR MANNELIJKE EIGEN PERSOONSNAMEN.

Zie *Idiot.*, bl. 53. Het lidw. wordt maar alleen vóór de namen (voornamen en familienamen) van bepaalde personen geplaatst, van personen die men goed kent. B.v. *De Fons heet deze morgend hier geweest* (Fons dien wij goed kennen). *De Jacobs is weeral verhuisd* (Jacobs uit onze geburen, Jacobs dien we kennen, met wien wij op vertrouwelijkjen voet omgaan).

C. — WOORDVORMING.

ZELFSTANDIGE NAAMWOORDEN.

1. Veel werkwoordelijke stammen komen als mann. zelfst. naamw. voor. B. v. Ik ben vandaag op mijnen *eet* niet. Als ze op heure *klap* is, weet ze van geen uitscheên. We zijn aan onzen *bak*. Morgen beginnen we aan onze *kuisch*. Ge zij' gelijk weer op oewe *schrijf*. Zegt aan de meid dat ze met den *afwasch* begint, enz.

2. Talrijke van zulke verbatieven worden, in de Kempen, als vrouwelijke persoonsnamen gebezigd, meest in ongunstige beteekenis. Zulke zijn : *babbel*, *bans*, *birs*, *blèet*, *bleister*, *blens*, *blidder*, *braggel*, *brajotel*, *brats*, *bries*, *bris*, *brul*, *chichel*, *flodder*, *gaap*, *gabber*, *gibber*, *grèès*, *gremel*, *grins*, *grol*, *knies*, *kœchel*, *krèet*, *kroch*, *kroos* (scherpl. o), *lameer*, *loop*, *polk*, *raas*, *rammel*, *ratel*, *schar*, *schœfel*, *schrafel*, *schrok*, *schrons*, *schronsel*, *semmel*, *sjaffel*, *sjauwel*, *smuister*, *smul*, *snœp*, *stœf*, *suf*, *sukkel*, *tater*, *tetter*, *vees* (scherpl. e), *wauwel*, *zaag*, *zeever*, *zemel*, *zuip* e.a.

Babbel bet. babbelaarster ; *gaap*, gaapster ; *loop*, loopzieke vrouw, enz. (Zie overigens voor de beteekenis van die woorden *Idioticon*, *Aanhangsel* en *Bijvoegsel*.)

In enkele gevallen worden dergelijke persoonsnamen in een gunstigen zin genomen. B. v. Mie is 'n goei *werk* (een goede werkster). Die vrouw is 'n eerste *wruut* (een eerste wroetster, eene die hard werkt).

3. In samengestelde znw. heeft men dikwijls eene *s* als bindletter, waar in 't Nederlandsch ofwel geen verbindingsletter, ofwel *e* of *en* voorkomt. B.v. *börgersfamilie*, *börgershuis*, *börgerskeuken*, enz., *doodsbrief*, *doodskaart*, *doodskist*, enz., *opneemsvod*, *wijwatersvat*, naast *opneemvod* en *wijwatervat*, *schaapsboer*, *hondskar*, *peerdsarbeid*, *peerdsgetuig*, enz.

AFLEIDING DOOR VOOR-, TUSSCHEN- EN
ACHTERVOEGSELS.

VOORVOEGSELS.

GE — Met dit voorvoegsel beginnen eenige werkwoorden, die ook zonder dit præfix bestaan. Zulke zijn *gebenedij(d)en*, *gemissen*, *gera(d)en* (gekrompen tot *gra(d)en*), *gevallen*. Z. voor de beteekenis het *Idiot*.

Met de ww. *kunnen* en *meugen*, ontkennender of vragender wijze gebruikt, nam de infinitief die er op volgt, eertijds het præfix

XII

ge. Zulks heeft nog plaats met *kunnen* in *gebeteren*, *gebreken*, *geduren* en *gemissen*. Z. Idiot.

Dit voorvoegsel verschijnt overtollig in *gebrouwt(e)* en *gevee*.

KA- en KLA. — Præfixen bij eenige zuw. en ww., dienende om de beteekenis te versterken zonder ze merkelyk te wijzigen, zooals bij *kalut*, *kabotteren*, *kadodder*, *kababbelen*, *kajanken*, *kajonken*, *kamanken*, *kawauwelen*, *kawetteren*; — *klabans*, *klabats*, *klabatter*, *klabotteren*, *klabotsen*, enz.

TUSSCHENVOEGSELS.

— DE — Komt voor als verbindend woorddeeltje in zekere adverbiale reduplicatiën, zooals *holderdeholder*, *hotterdebotter*, *hobbeldesobbel*, enz.

— KA — en — KLA — hebben dezelfde functie als DE : *holderkabolter*, *hotterklabotter*, enz.

ACHTERVOEGSELS.

— AARD vormt talrijke mannelijke persoonsnamen met ongunstige beteekenis. Zulke zijn *baldadigaard*, *fijnaard*, *frankaard*, *heimelijkaard*, *hoovèrdigaard*, *kaalaard*, *koppigaard*, *lasterigaard*, *lastigaard*, *leelijkaard*, *moedwilligaard*, *mottigaard*, *nijtigaard*, *ondeugdigaard*, *onkuis(ch)aard*, *onnoozelaard*, *onnuttigaard*, *ontuchtigaard*, *ruigaard*, *smèrigaard*, *trotschaard*, *vettigaard*, *vuilaard*, enz.

— ACHTIG. Achter een persoonsnaam drukt *achtig* de voorkeur, de toegenegenheid, de aanhankelijkheid uit. Ik ben nie *börge-meesterachtig* (ik houd niet van onzen burgemeester). M'ne gebuur is nogal *pastoorachtig*.

— Achter een zaaknaam beteekent het : *houdende van*. Ga' gij maar naar de kermis, ik blijf thuis, want ik ben nie *kermisachtig*. Eén talloor soep is genoeg : ik ben nie *soepachtig*.

In beide gevallen is het hoedanigheidsw. alleen praedicatief.

— Na een bw. of een bw. drukt het 't begrip *nogal*, *tamelijk* uit : *dikachtig*, *dunachtig*, *koudachtig*, *laatachtig*, *veulachtig*, enz.

— Achter werkw. stammen is het : *gewoonlijk*, *houdende van* : *bedriegachtig*, *draaiachtig*, *klapachtig*, *praatachtig*, *schrijfachtig*, *slaapachtig*, enz.

— DERIJ. De uitgang *erij*, *arij* wordt vervangen door *derij* achter *l* : *bèdelderij*, *brabbelderij*, enz.

— ERIJ vormt verzamelwoorden : *melkerij* (melkspijzen), *papperij*, *vleezerij* (vleeschspijzen), *zaaijerij* (zaden).

— ES. In 't Z. en Z.O. der Kemp. worden de achtervoegsels *ares*, *eres* en *ster* in vr. persoonsnamen in den regel door *es* ver-

vangen : *bèdeles, kleermakes, köstes, leugenes, Mècheles, meestes, naaies, pachtes, schures, strijkes, wass(ch)es*, enz. (De klemt. valt op *es*.)

In 't N. en W. der provincie heeft zulks geen plaats. Men zegt er *bèdelèrster, kleermaakster, leugenèrster, Mechelsche, naaister, schuurster* en *strijkster*. Uitzondering wordt gemaakt voor *köstes, meestes* en *pachtes*.

Eigenaardig genoeg hoort men *wasschers* en *wassches* met den klemtoon op de eerste lettergreep. De *ch* wordt uitgesproken.

Meestes beteekent 1° onderwijzeres, 2° de vrouw van den onderwijzer ; *börgemeestes* de vrouw van den burgemeester ; *köstes* de vrouw van den koster ; *pachtes* de vrouw van den pachter, de boerin.

Door *bakkerin, beenhouwerin, brouwerin* en *meulderin* verstaat men de vrouw van den bakker, den beenhouwer, den brouwer, den mulder.

— IC. Dit suffix vervangt soms den uitgang *sch* : *grootsig* (grootsch), *hondsig* (hondsch), *loopig* (loopsch), *sleetsig* (sleetsch).

Enkele malen den uitgang *end* : *gloeig* (gloeierend), *raasdig* (razend), *vloeiig* (vloeiend).

Tusschen het hoedanigheidswoord en het achtervoegsel *heid* wordt doorgaans *ig* ingelascht, niet enkel in concrete, maar ook in abstracte znw. : *bangigheid, dwèèrzigheid, gerustigheid, groots(ch)igheid, heezigheid, jaloezigheid, lompigheid, rijpigheid, vals(ch)igheid*, enz.

— ING vormt collectieven : achter znw. verzamelwoorden : *hoving, huizing, keldering, roostering, stalling, zoldering*.

— LING vormt 1° : collectieven : *kabbeling, kappeling, knabbeling, knippeling, kuis(ch)eling, rapeling, snijeling, slommering* ; — 2° verkleinw., steeds in 't mrv. : *brokkelingen, kappelingen, knabbelingen, kruimelingen, snijelingen, snippelingen*, enz.

— RIK vormt mann. persoonsnamen met ongunstige beteekenis : *ambetanterik, bangerik, benauwderik, botterik, dommerik, dwazerik, dwèèrzerik, flauwerik, lammerik, lomperik, luierik, onbelèèfderik, onbeschaamderik, onbeschofterik, slechterik, slimmerik, stommerik, stouterik, vals(ch)erik, vervèèrderik, viezerik, vuilde-rik, zatterik, zwarterik*, enz.

Meervoud : *bangerikken, dommerikken*, enz.

— ZAMIG. Sommige dialectsprekers verlengen in enkele gevallen het achtervoegsel *zaam* tot *zamig*. Ne *waakzamigen* hond. *Voedzamig* brood. M'ne geuur is 'ne *gespraakzamige* mens.

D. — SYNTACTISCHE EIGENAARDIGHEDEN.

1. Om met zekeren wrevel te spreken, wordt het pers. vrnw. van den 2n persoon aan het einde van den zin herhaald (vgl. *Idiot.*, bl. 84). B. v. *Ge het nooit geenen tijd, gij ! Gijlie komt altijd te laat, gijlie !*

Deze wending wordt gebruikt als antwoord op een bewering of een verontschuldiging van den aangesproken persoon.

2. Achter de ww. *denken, gelooven, hopen, peizen, vreezen*, met *ik* als onderwerp, wordt, aan het einde van den er op volgenden voorwerpszin, het onderwerp en het werkwoordelijk gezegde van den hoofdzin herhaald. B. v. *Ik docht da' g'al vertrokken waart, docht ek. Ik geloof da' ge den eersten prijs zult krijgen, geloof ek. Ik hoop dat ie me zal gerust laten, hoop ek. Ik peis da' m'ne gebuur het huis zal koopen, peis ek. Ik vrees da' ze nie meer zal genezen, vrees ek.*

3. Nog verdient aangestipt de herhaling, 't zij bevestigend, 't zij ontkennend, van de gedachte in den voorafgaanden voorwerpszin uitgedrukt. Deze herhaling, op lageren en zachteren toon uitgesproken, is als de weergalm van de vorige woorden. Voorbeelden : *Ge zoudt zeggen dat de winters al langer al strenger wörren... da' ze strenger wörren. Ik geloof nie da' ge de waarheid zegt... da' 'k het nie en geloof. Ik denk da' me daar nog wel is zullen erven... da' m'er zullen erven.*

Deze spreekwijze is enkel in gebruik bij sommige bejaarde menschen.

3. Bij de werkwoorden *schrijven, roepen* en *zeggen* komt de imperatief soms achter den voorwerpszin. Hierbij wordt de rechtstreeksche rede gebruikt. « *Ik heb nie kunnen komen* », *schrijft*, (schrijf dat ge niet hebt kunnen komen). « *Ge moet terugkomen* », *roept* (roep dat hij (of : zij) moet terugkomen). « *Ik heb geenen tijd gehad* », *zegt* (zeg dat ge geen tijd hebt gehad).

Soms wordt de imperatief vóór en na den voorwerpszin geplaatst, hetwelk de volgende constructie geeft : *Schrijft dat ge nie komen en kunt, schrijft ; zegt dat ge ziek waart, zegt ; roept dat hij iet vergeten heeft, roept.*

Deze manier om zich uit te drukken is vrij algemeen in de Kempen ; elders, zooals in Klein-Brabant en ten Noorden van den Ruppel, is zij niet bekend.

GERAADPLEEGDE WERKEN.

Buiten de in het *Idioticon* en het *Aanhangsel* aangehaalde *Idiotica*, hebben we voor dit *Bijvoegsel* geraadpleegd :

COCK (A. DE) en TEIRLINCK (IS.). *Kinderspel en Kinderlust in Zuid-Nederland*.

CONINCKX (HYAC. J. B.). *Mechelsche Zeden, Gewoonten, Spreken en Zegswoorden*.

CORNELISSEN (JOZEF). *Nederlandsche Volkshumor op Stad en Dorp, Land en Volk*, dln. I en IV.

FONCKE (DR. ROBERT). *Uit het Mechelsch Dialekt*.

LAAN (K. TER). *Nieuw Groninger Woordenboek*.

PACQUÉ (E.) *De Vlaamsche Volksnamen der planten I.*

Id. II. Bijvoegsel.

PEETERS (CONST. H.). *Nederlandsche Taalgids. Woordenboek van Belgicismen*.

SMOUT (HERM.) *Het Antwerpsch dialect*, met eene schets van de geschiedenis van dit dialect in de 17e en de 18e eeuw.

TEIRLINCK (IS.). *Zuid-Oostvlaandersch Idioticon*.

VERDAM (J.) en VERWIJS (E.). *Middelnederlandsch Woordenboek*.

